

ния. Защото, докато Калоянъ имаше нужда отъ войскитѣ на куманския князь Иона, нѣмаше да смѣе да изгони сестра му. Но после? Кой знаеше какво ще стане после? И тя се виждаше изпждена, унижена, заплута отъ всички, презрѣна... Виждаше Калоянъ обграденъ съ прекрасни млади жени, а можеби той щѣше да се ожени и трети пжтъ... За нѣкоя хубава царска дъщеря, която щѣше да му роди деца... И тя бѣ свила юмруци въ безумна яростъ. А Борилю все така усмихнатъ продължаваше да говори и да влива отрова въ кръвта ѝ. Да, всичко можеше вече да се очаква. Можеби папата щѣше да го сватоса за нѣкоя дъщеря на католически царь... И разбира се, Калоянъ щѣше да има последникъ... Нима това бѣше малъкъ поводъ за разводъ? Ето вече толкова години тя не бѣ му дарила никаква рожба... Какъ папата бѣ далъ разводъ на френския краль Филипъ? При все, че младата му съпруга бѣ сестра на датския краль Кнудъ. Нима кралица Ингебургъ не бѣ млада, хубава, богата, скромна? И все пакъ кральтъ бѣ получилъ разводъ. Така е. Следъ дълги борби — защото Ингебургъ бѣ имала много и могъщи защитници — папата бѣ отстъпилъ предъ желанието на Филипъ. А Целгуба? Кой щѣше да я защити? Ехъ, да. Може би щѣше да има нѣкой... Самиятъ деспотъ напримѣръ... Но каква власть имаше бедниятъ царски братовчедъ? Той не бѣ любоугоденъ къмъ царя като Славъ, който говори задъ гърба му нехвелити работи, а предъ лицето му се кланя доземи. Но Калоянъ нему бѣ далъ златоносното Родопско провинитство, а Борилю бѣ повѣрилъ само охраната на крайдунавскитѣ земи. И деспотътъ трѣбваше да преглъща унижения следъ унижения... А пжкъ живота си би далъ дори за щастieto на Целгуба...

И замаяна отъ гнѣвъ, тревога и умраза къмъ царя, тя неусѣтно се бѣ намѣрила въ ржцетѣ на деспота, безъ да има сили да се изтръгне отъ силнитѣ му прегръдки. И сега още чувствуваше по лицето си дирята на безумнитѣ му цѣлувки...

Вѣтрътъ яростно блѣскаше въ прозорцитѣ. Дългиятъ му проточенъ стонъ приличаше на воя на диво животно.